

MIEDZY SLOWAMI

Najlepszym słowem, które opisuje prace Katarzyny Józefowicz wydaje się być cisza. Instalacje artystki emanują (nie)spokojem. Powtarzalność, banalność elementów sprawia, iż odbieramy je jako coś znajomego, oswojonego. Powtarzalność, banalność elementów sprawia, iż odbieramy je jako coś niepokojącego. Spokój/niepokój ten emocjonalny dysonans towarzyszy oglądaniu prac artystki.

Katarzyna Józefowicz sama o sobie mówi, iż jest niewolnikiem budowania. Stwierdzenie to nie dziwi, gdy bliżej przyjrzymy się jej pracom. Z niewielkich, pociętych fragmentów gazet, papieru, powstają złożone, wieloelementowe konstrukcje, rozedrgane struktury wchodzące w interakcje z otaczającą przestrzenią. W swoich instalacjach Józefowicz wykorzystuje papier, materiał wyjątkowo kruchy i nietrwały, podatny na uszkodzenia, zmieniający się wraz z upływem czasu. Przygotowanie obiektu wymaga wielu godzin żmudnej pracy. Proces tworzenia kojarzy się z jednej strony z typowo kobiecymi zajęciami, z drugiej – z tworzeniem mandali. Tematem prac są uniwersalne pytania: o emocje, przemijanie, relacje z otaczającą nas przestrzenią.

Twórczość Katarzyny Józefowicz rozgrywa się prywatnie, między słowami, rozwija się po cichu niczym ludzka egzystencja. Tworzenie wpisane zostaje w rytm codzienności „Komentuję rzeczywistość poprzez moją codzienność. (...) Wpisuję się ze swoją pracą w rytm rodziny i obowiązków. Staram się, aby wymienione składowe mojej codzienności nie były w konflikcie. Aby się harmonijnie dopełniały” – stwierdza artystka.

Trudno pisać o jej pracach, słowa wydają się unicestwiać ich istotę, łatwo też popaść w banał. Józefowicz z gazet pociętych w paski, pojedynczych słów, postaci tka pajęczyny, dywany, obrusy. Zaprasza odbiorców do prywatnego uniwersum, dzieli się własnymi emocjami.

Tytuł wystawy z jednej strony odnosi się do twórczości artystki, z drugiej – opisuje instalację, która zostanie na niej zaprezentowana. Jej głównym moty-

wem jest przypadek, gra słowem, trudno uchwytna, przelotna myśl pojawiająca się w umyśle gdzieś pomiędzy linijkami tekstu.

Katarzyna Józefowicz – jest rzeźbiarką i autorką instalacji. W latach 1981-1986 studiowała na wydziale Rzeźby w PWSSP w Gdańsku, gdzie obecnie (Akademia Sztuk Pięknych) jest Dziekanem Wydziału Rzeźby i Intermediów.

Swoje prace pokazywała na wystawach indywidualnych, m.in. w Galerii F.O.S. w Gdańsku (1993), w Galerii Koło w Gdańsku, w Galerii Foksal oraz w Galerii Prowincjonalnej w Słubicach (2000), CSW Zamek Ujazdowski (2015). Sławę przyniosły jej wystawy w Galerii Foksal (2000) czy udział w Biennale w Berlinie (2001). Została uhonorowana Paszportem Polityki (2001).

Kuratorki:

Agnieszka Kulazińska, Ewa Łączyńska-Widz

Pierwsza odsłona wystawy miała miejsce w CSW ŁAŻNIA 2, Gdańsk Nowy Port. Tarnowska edycja jest wzbogacona o prezentację pracy artystki z kolekcji Małopolskiej Fundacji Muzeum Sztuki Współczesnej, udostępnianej publiczności przez tarnowskie BWA w budynku dworca PKP.

Organizatorzy:

Partner wystawy:

Wystawa finansowana z budżetów Miasta Tarnowa i Województwa Małopolskiego:

